

VUODEN 1965

PIONEERIT

Suomi järjesti ensimmäiset MM-kisat vuonna 1965, maan ensimmäisessä jäähallissa: Hakametsässä. "Se oli aikamoinen harppaus kehityksessä", sanoo Kalevi Numminen.

TEKSTI: RISTO PAKARINEN // KUVAT: LEHTIKUVA

SERVITULOIA

A

Vietnamin sota oli siirtymässä uuteen vaiheeseen. Noin 1400 Yhdysvaltain merijalkaväen sotilasta rantautui Da Nangissa ja toiset parituhatta sotilasta oli matkalla samaan suuntaan.

Kiina valmistautui tekemään toisen ydin-kokeensa ja "syrjitty suurus" oli "suosittu vastustaja WBA:n mestareille", Aamulehti kertoi Cassius Claysta. Hän oli tosin jo yli vuotta aikaisemmin ilmoittanut vaihtaneensa nimensä Muhammad Aliksi, mutta Suomessa hän oli vielä Clay.

Ranskassa valmisteltiin lakimuutosta, joka antoi naisille oikeuden avata pankkitilin ilman aviomiehen suostumusta ja käyttää palkkaansa vapaasti.

Helsingin Oulunkylässä Tapio Rautavaara, Lontoon olympiakisojen kultamitalisti keihäänheitossa, jousiammunnan maailmanmestari, filmitähti, laulaja, entinen metsätyömiehes ja varastonhoitaja valmistautui 50-vuotispäiviinsä ja Tampereella pehmeä ruisleipä maksoi 41 penniä ja kuha 5 markkaa 10 penniä. Tai kansan kielellä 41 "vanhaa markkaa" ja 510 "vanhaa markkaa", olihan nollat pudottaneet rahauudistuksesta vasta kaksi vuotta.

Oli vuosi 1965.

"Tampere oli suomalaisen kiekkoilun Mekka. Täältä oli kolme porukkaa mestaruussarjassa, taisi olla viisikin parhaimmillaan. Pääkaupunkiseutu oli kiekon kehitysaluetta vuonna 1965."

KALEVI NUMMINEN

Ihminen ei ollut vielä käynyt kuussa. Tamperelaisia kiinnostivat kuitenkin eniten jääkiekon MM-kisat, ja niiden myötä kaupunkiin rakennettu uusi jäähalli. Tampereltahan jääkiekko oli Suomessa lähtenyt liikkeelle, Tampereelle tehtiin ensimmäinen tekojää, joten oli osuvaa, että Tampereelle nousi myös Suomen ensimmäinen jäähalli.

Ilman hallia Suomi ei olisi saanut kisoja järjestettäväkseen lainkaan. Suomi oli ollut ehdolla jo vuoden 1963 turnauksen isännäksi, mutta koska maassa ei ollut jäähallia, eikä sellaisesta ollut minkäänlaisia lupausiakaan, Suomi tuki Ruotsin hakemusta ja

niinpä 1963 pelattiin Tukholmassa.

Suunnitelmia Suomessa toki oli, siksi 1963 kisojen suhteen oltiinkin aktiivisia. Jäähallia suunniteltiin Helsinkiin ja Tampereelta-kin oli ollut asiantuntijoita tutustumassa amerikkalaisiin halleihin vuoden 1962 Colorado Springsissä ja Denverissä pelattujen kisojen yhteydessä. Tarkoituksena oli alunperin kattaa Koulukadun tekojää, mutta kun Tampere lopulta päätti rakentaa hallin ennen Helsinkiä, primus motorinaan kaupunginjohtaja Erkki Lindfors, sen paikka löydettiin Hakametsästä, jonne oli hyvät liikenneyhteydet.

- Hitaat hämäläiset olivat nopeita ja raken-

sivat hallin ja saivat kisat ansaitusti, onhan Tampere Suomen jääkiekon kulttuurikaupunki. Ja hyvän hallinhan he rakensivatkin, Juhani "Juuso" Wahlsten kertoo Leijonat-lehdelle.

- Olihan se tapaus ylitse muiden. Tuntui, että olemme ihan oikea jääkiekkomaa. Olimmehan saaneet MM-kisat järjestettäväksemme, sanoo Wahlsten, jolle 1965 MM-kisat olivat hänen viides arvoturnauksensa.

Noin 1.2 miljoonaa euroa maksaneen jäähallin suunnitteli arkkitehti Jaakko Tähtinen, valaistussuunnitelman teki maajoukkuekiekkoilija ja insinööri Kalle Havulinna.

Kun Kansainvälisen Jääkiekkoliiton tuoloin puheenjohtaja, irlantilainen John Francis "Bunny" Ahearne, ilmoitti helmikuussa 1964, että seuraavan vuoden MM-kisojen isäntänä toimii Tampere, halli oli kuitenkin vielä kaukana todellisuudesta. Tammikuussa 1965 se oli kuitenkin valmis, ja maaliskuussa Suomi oli jääkiekkomaailman huomion keskipisteenä.

Tampereen lisäksi MM-kisaisäntinä toimivat myös Pori ja Rauma, mutta länsirannikolla pelattiin B-sarjan ottelut.

- Mielestäni maailman ja Euroopan mestaruudet ovat nyt tiukemmassa kuin ehkä koskaan ennen. Neljä suurta taistelee mestarin arvonimestä, enkä halua ennustaa, kuka voittaa, Ahearne totesi Aamulehden MM-liitteessä.

Hakametsän ympärille rakennettiin myös uutta asuinalueita, ja rakennusten joukossa oli rivitaloalue, joka sai kisojen ajan toimia kisakylänä.

- Olosuhteet olivat loistavat, siinä oli yksioitaita pelaajille, joissa me olimme ensimmäiset asukkaat. Ja pääsimme kävelen hallille, kerroo puolustaja Kalevi Numminen, joka pelasi viidensissä MM-kisoissaan.

VANHALLEPOHJALLE

Joukkueen runko oli hyvin pitkälle sama kuin edellisissä kisoissa. Joukkueen 17 pelaajasta - kolme kentällistä ja kaksi maalivahtia - peräti 11 oli pelannut vuoden 1963 kisoissa, ja heidän lisäksi vuoden 1964 olympiajoukkueesta mukana olivat Wahlsten ja Lasse Oksanen. Kotikisajoukkueen 17 pelaajasta siis 13 oli ollut Joe Wirkkusen ja Aarne Honkavaaran joukkueissa myös kahtena edellisenä kautena.

- Se oli melkein niin, että kun maajoukkueeseen pääsi, sieltä ei päässyt pois, sanoo

Wahlsten nauraen.

Tosin, päävalmentaja joutui kierrättämään valintansa Jääkiekkoliiton valitsemisvaliokunnan kautta.

Aivan turnauksen alla jouduttiin teemmään myös pieni muutos, kun TuTon Seppo Lindström loukkaantui viimeisessä harjoitusottelussa, ja hänen tilalleen valittiin HIFK:n Pentti Lindegren.

- Lindströmin loukkaantuminen on ikävä juttu, mutta meidän on vain kylmästi suhtauduttava tosiasiaan. Lindegren on hyvä pelaaja ja uskon hänen onnistuvan, valmentaja Joe Wirkkunen kertoi.

Hieman tuottuneena - hänen olisi omasta mielestään pitänyt ehdottomasti olla kisajoukkueessa alunperinkin - "Linkku" päätti näyttää Honkavaaralle, miten helsinkiläisiä kohdellaan.

- "Honkku" soitti minulle pari päivää ennen kisoja ja kutsui joukkueeseen ja hänen viestinsä oli lyhyt: "Kassi mukaan ja Tampereelle". Omasta mielestäni olin enemmän kuin ansainnut paikan ja vähän kostoksi ajoin taksilla Helsingistä Tampereelle ja löin "Honkulle" Tampereella taksikuitin käteen,

Linkku muistelee.

Joukkueen pelaajista puolet oli tamperealaisia, ja TPS:n Wahlstenkin valmentajille tuttu Ilveksen kausiltaan.

- Tampere oli ihan selkeästi suurin pelaajien tuottaja ja maajoukkueen runko oli hyvin tamperelainen. Siihen päälle otettiin sitten Turusta ja Raumalta.

Mutta Tampere olikin suomalaisen kiekkoilun Mekka, toteaa Numminen.

- Täältä oli kolme porukkaa mestaruussarjassa, taisi olla viisikin parhaimmillaan. Pääkaupunkiseutu oli kiekon kehitysaluetta vuonna 1965.

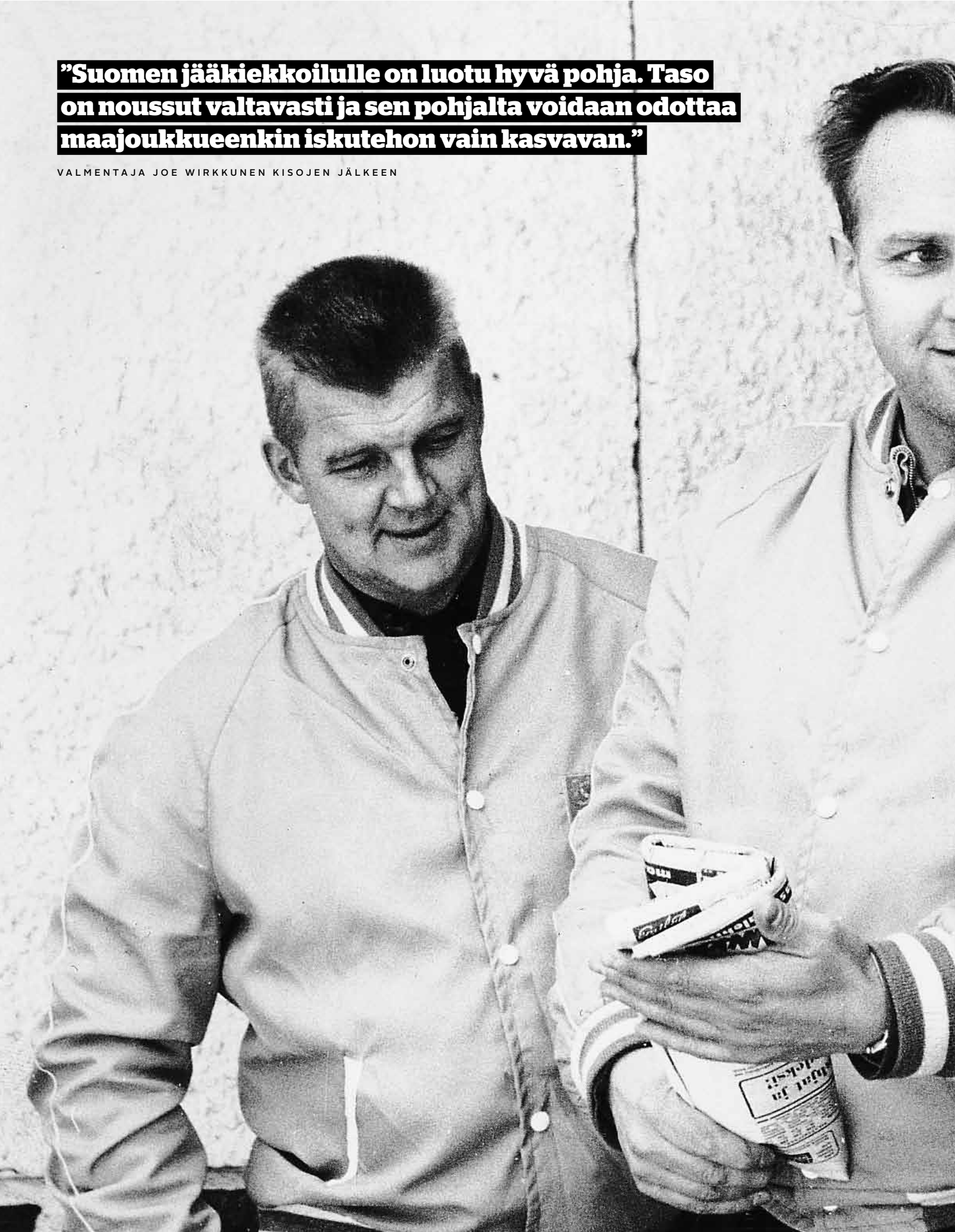
Suomi oli ollut edellisvuoden kisoissa kuudes, sitä edellisissä viides ja sitä edellisissä neljäs. Kotikisoista haettiin uutta vauhtia.

- Jos täysosuma saadaan, niin viides sija on saavutettavissa, totesi Suomen joukkueenjohtajana kisoissa toiminut Aarne "Dynamo" Honkavaara.

- Se edellyttää voittoa näistä kolmesta tasaväkisestä vastustajasta (Yhdysvallat, Itä-Saksa ja Norja) ja siihen meikäläisten pitäisi kyllä pystyä pelitaidollaan, mutta

”Suomen jääkiekkoilulle on luotu hyvä pohja. Taso on noussut valtavasti ja sen pohjalta voidaan odottaa maajoukkueenkin iskutehon vain kasvavan.”

VALMENTAJA JOE WIRKKUNEN KISOJEN JÄLKEEN

näissä otteluissa ei kaikki aina mene niin-
kuin pitäisi mennä. Ehkä todennäköisin sija
on kuudes.

Media odotti enemmän. Ainakin Aamuleh-
den Jouko Autero oli toiveikas.

- Kun joukkue, siis tässä tapauksessa Suo-
men joukkue, saa pelata kotiyleisön edessä
ja sen kannattamana, sen pitää venyä vähän
parempaan kuin tavallisesti. Minä olen
sellainen optimisti, että veikkaan Suomea
viidenneksi.

HÄRKÄÄ SARVISTA

"Jää kiilsi kirkkaana", viiruttomana, kirkkaa-
na, rikkumattomana, runoili Aamulehti. Jään
pinnan rikkoi kentälle luistellut lippukulkue,
jossa olivat edustettuina kaikki Suomeen
pelaamaan tulleet joukkueet, B-sarjassa
pelanneita Unkaria ja Jugoslaviaa myöden.

Tasavallan presidentti Urho Kekkonenkin
oli Hakametsässä avaamassa kisoja. Hän oli
paikalla minuuttia ennen kahta, ja joutui

odottamaan hallin käytävällä, että kello löisi
14, ja televisiolähetykset alkaisi.

Yli 10 000 katsojalle rakennettu halli ei
ollut aivan täynnä, sillä avausottelua Tshek-
koslovakia-Itä-Saksa oli tullut seuraamaan
6979 katsojaa.

Ahearnen lyhyen puheen jälkeen oli Kekko-
sen vuoro avata 32:nnet MM-kisat.

- Julistan jääkiekkoilun kaksineljättä maa-
ilmanmestaruuskisat avatuiksi, hän julisti.

Kekkosen käyttämä järjestyslukumuoto oli
niin harvinainen jo 1965, että seuraavan päi-
vän lehdissä luki hänen avanneen "24:nnet"
MM-kisat.

Ensimmäisessä ottelussa Tshekkoslova-
kia voitti Itä-Saksan 5-1, ja toisessa Ruotsi
Yhdysvallat 5-2.

Iltaottelussa isäntämaa kohtasi Neuvos-
toliiton, joka oli Tampereella hakemassa
kolmatta peräkkäistä maailmanmestaruus-
ta. Maa oli tullut mukaan MM-turnaukseen
kymmenisen vuotta aikaisemmin, 1954, ja oli

kymmenessä pelaamassaan arvoturnaukses-
sa saalistanut neljä kultaa (2 MM, 2 O), neljä
hopeaa, ja kaksi pronssia (1 MM, 1 O).

Raimo Kilpiölle ottelu oli uran 130. A-
maaottelu.

Suomi lähti otteluun altavastaaajana. Tais-
telemaan. Luottaen Juhani Lahtisen hyvään
maalivahtipeliin.

- Punakone, siis valtion ammattilaiset, oli
aina kova, kertoo Wahlsten.

Ottelu lähti kuitenkin heikosti käyntiin,
sillä Lalli Partinen otti estämISRangaistuksen
jo kolmen minuutin pelin jälkeen. Vuonna
1965 ei vielä ollut koko kentän taklaussään-
töä, vaan taklaaminen oli sallittua ainoas-
taan omalla puolustusalueella. Neuvostoliiton
Almetov rankaisi heti ylivoimalla. Kaksi
minuuttia myöhemmin Ionov teki 2-0, ja kun
Ilkka Mesikämmen istui omaa estämISRang-
kyään erän puolivälissä, Ivanov teki nume-
roiksi jo 3-0.

- Nopeita poikia nuo neuvostoliittolaiset,

”Julistan jääkiekkoilun kaksineljättä maailmanmestaruuskisat avatuiksi.”

URHO KEKKONEN

kerrassaan nopeita, Partinen totesi.

- Joskus tuntui siltä kuin olisi juosten ajanut kiinni pikajunaa, mutta sitä parempi oli tunne kun sai heidät ajetuksi ansaan.

Suomi kuitenkin taisteli, ja vaikka ottelu päättyi lopulta 8-4 Neuvostoliiton voittoon, niukka tappio antoi pelaajille ja valmentajille uskoa turnauksen jatkoon, sillä kuten Aamulehden Ilkka Juonala kirjoitti, ”Me tiedämme Neuvostoliiton jääkiekkotason korkeuden ja me tiedämme hyvin naapurimme taidon, [joka] on mahdollista saavuttaa vain äärettömän tehokkaalla kuukaudesta kuukauteen ja vuodesta vuoteen jatkuneella yhteisharjoittelulla”.

Suomalaiset kuitenkin olivat iloisia erävoitosta ja neljästä maalistaan. Se oli kiekkohistorian toinen kerta, kun Suomi oli saanut tehtyä neljä maalia Neuvostoliiton verkkoon. Edellisen kerran sama onnistui Squaw Valleyn olympialaisissa, missä tulos oli sama 8-4.

- Suomen joukkue oli parempi kuin ennakkolta odotimme. Taktillisesti Suomi on kehittynyt eniten. Joukkueella on lujat puolustajaparit, niin lujat, etten ollut uskoa silmiäni, Neuvostoliiton toinen valmentaja Anatoli Tarasov totesi.

Ja tehokkaat. Suomen neljästä maalista peräti kolme merkittiin puolustajille: Partinen, Numminen ja Jarmo Wasama.

ISÄ BAUERIN KANADA

Turnaus oli saatu vauhdikkaasti käyntiin, halli oli testattu ja nähty ja Suomi oli osoittanut olevansa varteenotettava joukkue. MM-kisojen arvokkuudesta - ja jäähallikäyttäytymisen sääntöjen epäselvyydestä - kertoo se, että kun kiekko lensi kaukalosta katsomoon, se lensi sieltä myös aina takaisin, vaikka kuultuja kertoi yleisölle, että kiekon saa pitää.

Kaukalon sisäpuolella Neuvostoliitto kyyditti Norjaa, 14-2, ja Ruotsi voitti Itä-Saksan 5-1.

Suomi kohtasi Kanadan, joka ei ollut päässyt MM-mitaleille kahtena edellisenä kautena, eikä mestariksi sitten vuoden 1961.

David Bauer oli ehdottanut Kanadan jääkiekkoliitolle vuonna 1962 Kanadan maajoukkueen kokoamista maan amatööreistä ja vuonna 1964 Isä Bauerin - hän oli pappi - joukkue edusti Kanadaa Innsbruckin olympialaisissa. Tampereelle hän oli general managerina saanut mukaan uusamatöörejäkin, sillä esimerkiksi Gary Aldcornilla oli tilillään yli 200 NHL-ottelua ja Al Johnsonillakin melkein sata.

Jälleen kerran Suomen piti kuitenkin yrittää löytää jotain hyvää niukasta tappiosta. Lukemat olivat 4-0. Maalissa oli tällä kertaa Urpo Ylönen.

Kuten niin usein ennenkin, ja vuoden 1965 jälkeen, maalinteko oli suomalaisille vaikeaa.

- Meillä oli paljon tilanteita, mutta tulosta ei syntynyt, Honkavaara sanoi.

- Suurimpana syynä siihen pidän sitä, että meikäläiset pitivät varmoinhin tilanteisiin päästyään niitä liian varmoina ja se kostautui. On pantava parastaan loppuun asti!

Kanadan valmentaja Gordon Simpson oli samaa mieltä.

- Matti Keinonen on erinomainen luistelija, mutta hän pyörii liikaa. Hän on liian hyvä, Simpson sanoi.

”Itse en muista nähneeni koskaan suomalaisjoukkueen esittämänä niin nopeaa ja tarkkaa syöttöpeliiä kuin [Kanadaa vastaan]. Kenttä oli hallussamme kolmanteen erään asti, mutta Kanada johti siitä huolimatta 2-0 viimeisen erän alkaessa”, kirjoitti Aamulehden Autero, nimimerkillä ”Jou”.

”Eilen onnetar suvaitsi kääntää meille selkäpuolensa”, hän jatkoi.

Kaksi tappiota kahdelle suurelle ei vielä ollut katastrofi. Suomi oli aivan omassa aikataulussaan. Nyt sillä oli yksi välipäivä ja sitten odotti Ruotsi.

- Ketjuista ei tässä vaiheessa voi sanoa mitään. Ylönen vai Lahtinen? Lahtinen olisi ehkä voinut torjua pari sellaista laukausta, jotka Ylönen nyt päästi, mutta hän puolestaan olisi voinut erehtyä niissä laukauksissa, jotka Ylönen torjui, pyöritteli Honkavaara.

- [Ylösen] esitys oli erinomainen. En väitä,

että voitamme [Ruotsin], mutta voitto on täysin mahdollisuuksien rajoissa.

HAKKAA PÄÄLLE

Matti ”Mölli” Keinonen oli päässyt vauhtiin kahdessa ensimmäisessä ottelussa. Hän oli pyörinyt, hyörinyt, kieputtanut ja harhautellut. Itseluottamus oli kunnossa.

Valmentaja Joe Wirkkunen antoi pelaajille vapaapäivän, että he ehtisivät käydä kotona tervehtimässä perheitään ja tuttaviaan. Se yllätti joukkueen.

- Kyllä Joella on nyt jotakin erikoista mielessään. Mitähän hän oikein suunnittelee, mielti ”Möllikin”.

Wirkkunen suunnitteli yllätystä.

- Ruotsin joukkue on tosin kokeilemmpi kuin omamme, mutta siitä huolimatta minä uskon mahdollisuuksiimme. Meillä ei ole yhtään vuorevarmaa maalintekijää, joka tekisi varmasti maalin saadessaan siihen tilaisuuden. Ruotsilla sellaisia on, sillä kokemus luo tuon varmuuden. Sanottakoon se vielä kerran: nyt me saatamme nujertaa Ruotsin, hän sanoi.

Suomen 25-vuotiaalle puolustaja Kalevi Nummiselle ottelu oli uran sadas maaottelu. Kotikaupungissa. Uudessa hallissa. MM-kisoissa.

Ruotsi pelasi ottelut mustat surunauhut käsivarsissaan, sillä kuningat Louise oli kuollut edellisenä päivänä.

Jäähalli oli täynnä ja mustan pörssin kauppiaille oli kiire. Kaupungilla oli huhuja halliin rakennetuista lisäkatsojista, ruotsalaisen (ja neuvostoliittolaisen) matkatoimiston ylijäämälipuista.

- Kyllähän siellä väkeä oli. Ruotsi-ottelussa halli oli täynnä, 10 200 katsojaa, muistelee Numminen.

Sisään päässyt yleisö kannusti omiaan. ”Hakkaa päälle” -huudot raikuiivat hallissa, niin, että sen betonirakenteet tärisivät, kun Suomi lähti nujertamaan Sven Tumban ja Roland Stoltzin Tre Kronoria. Sven Tumban asema joukkueessa oli kyseenalaistettu, ja juuri Suomea vastaan hän halusi näyttää - kaikille.

Ensimmäinen erä oli tasainen, hieman Ruotsin hallintaa – Tre Kronor voitti laukaukset 15–11 – mutta kun summeri soitti erätauolle, Suomi johti ottelua 1–0.

Kun erää oli jäljellä viitisen minuuttia, ”Mölli” taisteli kiekosta Ruotsin maalin takana, riisti sen Stoltzilta ja kiepsahti nopeasti maalin edustalle. Keinonen laukoo kohti etutolppaa, mutta kiekko osuu ruotsalaispuolustajan jalkaan ja kimpoaa siitä maaliin.

Ruotsi tasoitti ottelun toisen erän alussa ja hallitsi koko erää. Suomen maalia vartioinut Lahtinen torjui 17 kertaa, Ruotsin Kjell Svensson viisi kertaa.

Kolmannen erän ensimmäisessä vaihdossa ”Mölli” sai kiekon Ruotsin puolustusalueella. Hän vei kiekon Svenssonin maalin taakse ja pyöri siellä tyyppilliseen tapansa. Kunnes ... kiekko oli maalissa.

– Näin aivan selvästi raon, josta pystyn tekemään maalin ja niin teinkin, Keinonen kertoi Uudelle Suomelle.

– Suomalaisia oli haukuttu ennen ottelua, että emme osaa tehdä maaleja ja nyt ajattelin, että pitää keksiä uusi kikka, jota ei ole aikaisemmin käytetty. Niinpä teinkin maalin vanhanaikaisella tyyllillä, joka tällä kertaa oli siis uusi tyyli.

Suomen johtomaali oli peliä hallinneelle Ruotsille shokki. Se voitti laukaustilaston 47–23. Kun Tord Lundström onnistui ohittamaan Lahtisen maalinedusruihkan jälkitalanteesta, Wirkkunen siirtyi kahteen ketjuun varmistaen Suomelle pisteen.

Kun summeri soi, hallissa oli niin kova meteli, etteivät pelaajat kuulleet sitä. ”Kun asia selvisi, heitti Suomen joukkue mailansa ja maalivahtinsa ilmaan”, kirjoitti Uusi Suomi.

– Tämä ei ollut mielestäni paras otteluni. Tukholman kisoissa kaksi vuotta sitten pelasimme muutaman ottelun paremmin kuin nyt, sanoi Lahtinen.

– Humisee vain päässä, mutta se humina on ihanaa, sanoi Honkavaara.

Ihana humina. Suomi ”voitti” Ruotsin 2–2.

HENGEN ASEET

Suomella oli jälleen välipäivä. Lehdistö keskittyi analysoimaan Ruotsi-tasapeliä. Lahtisen, Keinosen ja puolustuksen lisäksi esiin nostettiin myös valmentaja.

”Sankareita ovat kaikki, mutta yhtä, aitoissa seisonutta, on meidän juhlittava ehkä Keinosta, ehkä Lahtistakin enemmän. Joe Wirkkusta, häntä joka on antanut joukkueellemme ne hengen aseet, joita se tällaisen

tuloksen saavuttamiseksi tarvitsee. Joe Wirkkunen on ehkä suuren suomalaisen MM-sunnuntain sankareista ensimmäinen”, totesi Aamulehden nimimerkki ”Kiekko”.

Jotkut näkivät Suomen tasapelin jo merkiksi siitä, että neljä suurta oli muuttumassa viideksi suureksi. Suomi oli ottamassa paikkaansa Neuvostoliiton, Tshekkoslovastian, Ruotsin ja Kanadan joukossa.

Myös ”Möllin” nopeuden salaisuus paljastettiin.

”Salaisuus ei ole mikään ihmeellinen. Se on yksinkertaisesti harjoitus. Kaukalossa, kisakylän portilla ja ties missä, kaikilla mahdollisilla autojen paikoitusalueilla Keinonen harjoittelee. Salaisuutena on ”Retu Kivisen auto”, joksi Suomen joukkue on ristinyt Keinosen ja Pentti Rautalinin kulkuvälineen. Joka päivä toistuu tilanne, kun raumalaiset juoksujalkaa kiidättävät autoaan vauhtiin hartaimpana toiveenaan saada istua pehmeälle penkille”, kertoi Uusi Suomi.

Ruotsille tasapeli oli pettymys ja valmentaja Arne Strömberg haukkui ottelun jälkeen Suomen pelin painiksi. Samalla kunniansa saivat kuulla erotuomarit. Ruotsin lehdistö ei siitä pitänyt.

”On valitettavaa, että Strömberg esiintyy

”Suomalaisia oli haukuttu ennen ottelua, että emme osaa tehdä maaleja ja nyt ajattelin, että pitää keksiä uusi kikka, jota ei ole aikaisemmin käytetty.”

MATTI ”MÖLLI” KEINONEN

huonona häviäjänä. Ei luonnollisesti ole miellyttävää, että suosikkijoukkue ei pysty tekemään maaleja monista hyvistä tilaisuuksistaan huolimatta. Silti paljon pahempi asia on se, että joukkueen johtaja menettää arvostelukykyänsä,” kirjoitti Expressen.

Mutta Suomen sankareita ylistettiin.

”Suurin heistä oli maalivahti Lahtinen, joka on tottunut ruudinsavuun ja paukkeeseen, sillä hän on erään asetehtaan työnjohtaja. Hän oli tiellämme myös kuusi vuotta sitten, kun pelasimme 4-4 Ostravassa”, kirjoitti Svenska Dagbladetin ”Strong”.

- Olin ollut mukana junioripuolella voittamassakin Ruotsia, joten kyseessä oli pidemmän aikavälin kehitys. Ei sitä yhdessä MM-turnauksessa yhtäkkiä nousu, sanoo Wahlsten.

Suomella oli nyt piste. Vastassa Norja, joka oli varmistanut paikkansa A-sarjassa karsinnan kautta, ja piti olla Suomelle suupala.

- Kunpa heille ei nousisi tähänastinen menestys päähän. Tämän joukkueen henki on kyllä hyvä, parhaita, mitä Suomen maajoukkueessa on koskaan ollut, sanoi Honkavaara.

- Mitään romahdusta ei varmasti tule, hän lupasi.

”MÖLLI” JA ”KALLU”

Romahdusta ei tullut. Suomi voitti Norjan 4-1, ja jälleen pääosassa olivat puolustajat, jotka tekivät kolme maalia. Wasama ja Numminen iskivät kaksi maalia avauserässä, ja Mesikämmen viimeisteli 4-1 -numerot reilu minuutti ennen ottelun loppua.

Suomi hallitsi ottelua suvereenisti. Se laukoi ottelussa kaikkiaan 70 kertaa, mutta norjalaispuolustajat ja maalivahti torjuivat laukauksista 51, 15 meni ohi maalin, neljä upposi.

Ottelun suurin uutinen oli ”Möllin” pelaaminen, sillä päivän aikaan lehdistökeskuksessa oli kiertänyt erilaisia huhuja hänen terveydentilastaan harjoituksissa tapahtuneen loukkaantumisen seurauksena. Yksien mukaan ”Mölli” ei pystynyt pelaamaan Norjaa vastaan, toisten mukaan koko turnauksessa ja kolmansien mukaan hänet oli jo kuljetettu leikkaussaliin.

Suomi oli ollut aamujäällä kevyissä varusteissa, verryttelypuvuissaan, ja ”Kallu” Numminen kiilasi ”Möllin” niin, että hänen mailansa osui ”sellaisella voimalla Keinosen takamuksiin, että tämä kieriskeli jäällä itkään tuskissaan. Puolen päivän aikaan hän sai ensimmäisen puuduttavan pistoksen”.

Keinonen kuitenkin pelasi puudutettuna Norjaa vastaan ja Uuden Suomen mukaan ”aamulla saatu kolhu tuntui olevan kokonaan poissa otteista ja pirteät piruetit siivittivät taas suomalaisten suorituksia”.

Saman päivän aamuottelussa Itä-Saksa yllätti Yhdysvallat 7-4, mikä harmitti hieman suomalaisia. Suomen kannalta paras tulos olisi ollut pistejako.

Sitä ei kuitenkaan murehdittu, sillä suomalaisten katseet oli käännetty seuraavan päivän Tshekkoslovakia-otteluun.

JUHLAOTTELUN TAISTELU

Tshekkoslovakia-ottelua odotettiin jännityksellä. Hakametsän halli oli melkein täynnä - mutta vain melkein - mutta paikalle tulleet olivat varovaisen varautuneita suomalaisyllätykseen. ”Mölli” oli Ruotsi-ottelun maaliensa myötä joukkueen supertähti. Hänen pelaamisensa oli ollut edellisaamun loukkaantumisen vuoksi epävarmaa, niinpä yleisö puhkesi suuriin suosionosoituksiin, kun hän ilmestyi jälle.

- Kyllä ”Mölli” Keinonen osaa. Ei se mitään, vaikka hän ei olekaan tamperelainen, onhan hän suomalainen. Kuinkahan mahtaa olla takamusten lailla, kun se Kalevi Numminen meni ja löi mailalla arkaan paikkaan, pohdiskeli eräs Aamulehden haastattelema katsoja.

- En ole vielä kukaan läheskään täysin kunnon ja joudun jatkuvasti saamaan pistoksia, mutta täytyyhän sitä kuitenkin yrittää pelata, Keinonen puolestaan sanoi.

Keinosen vaarallisuus oltiin huomattu myös Tshekkoslovakian leirissä, sillä parhaimmillaan, jopa neljä pelaajaa oli pysäyttämässä ”Möllin” piruetteja.

Suomi sai otteluun unelma-alun, kun Heino Pullin ketju sai purettua Tshekkoslovakian vahvan vyörytyksen ja pääsi vastahyökkäykseen, jonka päätteeksi Matti Reunamäki iski kiekon ruuhkasta maaliin. Ensimmäistä erää oli jäljellä viitisen minuuttia.

Tshekkoslovakia tasoitti ottelun kolme minuuttia myöhemmin, maalintekijänä Potsch.

- Suomalaiset olivat sangen hyviä ensimmäisessä erässä. Peli oli hieman liian karkeaata ja odotimme tuomareiden viheltävän enemmän jäähyjä. Emme olleen kuitenkaan huolestuneita, että häviäisimme, sanoi Tshekkoslovakian valmentaja Vladimir Bouzek.

Toisessa erässä Tshekkoslovakian ketju Vaclav Nedomansky - Josef Cerny - Stanislav Peryl sekoitti Suomen puolustuksen kerta toisensa jälkeen. Nedomansky teki kaksi maalia, Tshekkoslovakian kaksi muuta ketjua toiset kaksi, ja vaikka Suomi olikin noussut kolmannen erän alussa vielä maalin päähän, ei ottelun voittajasta ollut epäselvyyttä.

Mutta, ”kun sireeni soi kolmannen erän päättymisen merkiksi ja tulostaululla loistivat luvut 5-2, tunsin jokainen ottelun 8492 maksaneesta katselijasta loppujen lopuksi tyytyväisyyttä, [sillä] Suomen joukkue oli taistellut erittäin hyvin ja se oli hävinnyt paremmalleen”, kuten Aamulehti asian tiivistä.

- Tshakit olivat ehdottomasti parempia, sanoi Honkavaara.

- Puolustuksellamme oli muutamia kömmähdyksiä, mutta sitä ei pidä ihmetellä, koska edelliset ottelut olivat niin rankkoja.

Tshekkoslovakia-ottelu oli Suomen sadas MM-ottelu ja 68. tappio. Voittoa Suomella oli 25 ja tasapelejä 7.

Suomella oli jälleen välipäivä, ja sen jälkeen Leijonia odottivat oikeastaan turnauksen kannalta sen tärkeimmät ottelut. Mikäli se halusi päästä ”Dynamo” Honkavaaran täysosumana pitämään viidenteen sijaan, sen piti voittaa Yhdysvallat ja Itä-Saksa. Joukkueen kaksi seuraavaa vastustajaa.

- Huomisen vapaapäivän vietämme täydellisesti levossa, eli meillä ei ole minkäänlaista ohjelmaa, ei luentoa, ei harjoituksia. Suurin osa joukkueesta käy kotona ja voi olla, että Lalli Partinen on ainoana paikalla Tampereen kisakylässä, Honkavaara kertoi.

”Kyllä ’Mölli’ Keinonen osaa. Ei se mitään, vaikka hän ei olekaan tamperelainen, onhan hän suomalainen.”

MM-KISAKATSOJA AAMULEHDESSÄ

PUNAKONE KÄYNNISTYY

Samaan aikaan Kanada oli saanut pelinsä kulkemaan. Se oli jyrännyt Itä-Saksan 8-1 ja valmentaja Simpson alkoi jo puhua maailmanmestaruudesta.

- Neuvostoliitto joutuu kanssamme lujille, mutta ensin on nujerrettava tshekit ja ruotsalaiset. Uskon, että pystymme siihen, sillä pelaamme suoraviivaisemmin ja ammuimme enemmän kun eurooppalaiset joukkueet, hän sanoi.

Neuvostoliitto joutui tiukoille Ruotsin kanssa, mutta voitti lopulta 5-3.

- Ensimmäisessä erässä joukkueemme pelasi huonosti. Nyt oli kysymyksessä ratkaisuoottelu, joka tietenkin hermostuttaa pelaajia. Toiseksi, ruotsalaisilla oli 1. erässä tavattoman hyvä onni, sanoi Neuvostoliiton valmentaja Arkadi Tsernysev.

- Kolmanneksi, jatkoi Tsernysev, meillä ei ole ollut täällä Tampereella kylliksi mahdollisuuksia harjoitteluun, sillä vaikka olemme pyytäneet saada harjoitella tunnin tai kaksi päivässä, mutta tuskin kertaakaan on meillä niin pitkää jääaikaa suotu.

Ruotsalaisten pettynyt valmentaja Strömberg valitteli omiensa huonoa kykyä peittää laukauksia, mutta totesi sitten:

- Neuvostoliitto on nyt parempi kuin koskaan aikaisemmin.

Neljä suurta alkoi erottua omaksi ryhmäkseen. Neuvostoliitto, Tshekkoslovakia ja Kanada olivat tasapisteissä, kaikilla 8, Ruotsilla oli 5 pistettä ja Suomella 3, mutta myös yksi ottelun enemmän pelattuna.

KAIKKI MUUTTUU, MIKÄÄN EIMUUTU

Suomen välipäivänä suuret maat verryttelivät. Neuvostoliitto voitti Yhdysvallat 9-2 ja Ruotsi Norjan 10-0.

Murskavoitot suututtivat median. ”Mitä tekemistä Norjalla on A-sarjassa? Latvan ja tyven välillä on aivan liian suuri ero” kirjui Aamulehden otsikko. Ruotsin voiton myös katosivat Suomen teoreettisetkin mahdolli-

suudet yltää neljänneksi kotikisoissa.

Tshekkoslovakia kukisti Kanadan sensaatiomaisesti 8-0 ja tshekit nousivat suureksi mestarisuosikiksi.

”Kanada oli huonompi kaikessa, mutta eniten eroa oli puolustajien pelissä. Tulos oli murskaava. Eurooppalainen jääkiekkoilu vietti suurta voitonjuhlaa”, kirjoitti ”Jou”.

Nyt USA-ottelua pidettiin avainotteluna viidennestä sijasta.

- Tällaisessa ottelussa kaikki saattaa olla perin pienestä kiinni ja jos amerikkalaiset sattuisivat saamaan parin maalin johdon, ei sitä ole helppoa kuroa kiinni, sanoi Honkavaara ennen ottelua.

- Täällä oleva joukkue on koottu muutamaa poikkeusta lukuunottamatta kolmesta osavaltioista. Pelaajat ovat suurimmaksi osaksi opiskelijoita, joilla oli mahdollisuus lähteä näin pitkälle matkalle, sanoi Honkavaaran amerikkalainen kollega Cal Marvin.

Marvin oli kuitenkin luottavainen.

- Muistattehan vuoden 1960 olympiakisat? Silloin saimme kokoon hyvän joukkueen, joka veikin kullan. Ketjumme ovat paljon vaarallisia kuin uskottekaan.

Olympiajoukkueesta olivat mukana vain Christianin veljekset Roger ja Bill. Heidän ketjukaverinaan pelasi 1960 Squaw Valleyn joukkueesta viimeisenä pudonnut ja vuoden 1980 kultamitalijoukkueen valmentaja Herb Brooks. Joukkueessa oli myös USA:n olympiajoukkuetta 1994 Lillehammerissa valmentanut Tim Taylor.

”SUOMI TEKI TYÖN”

Odotukset olivat siis korkealla. Hakametsä oli täynnä, paikalla oli melkein 10 000 katsojaa, ja Suomen liput liehuivat toiveikkaasti katsomossa. Pentti Lindegren oli palannut kokoonpanoon, mutta Suomi pelasi kahdella pakkiparilla. Ketjumuutoksia ei oltu tehty, ”Mölli” oli kunnossa.

Maalissa Juhani Lahtinen.

Ensimmäinen erä oli maaliton, ja Suomen lievää hallintaa. Leijonat voittivat laukausi-

tilaston 15-10, mutta eivät onnistuneet yllättämään Yhdysvaltain värikästä maalivahtia Tom Haughia.

Toisen erän laukaukset Suomi voitti 16-9, mutta lähti silti erätauolle maalin tappioasemassa, sillä Herb Brooks oli vienyt USA:n 1-0 -johtoon erän puolivälissä.

Kolmannessa erässä Haugh joutui torjumaan 17 kertaa, mutta hän onnistui pitämään maalinsa puhtaana. Brooks sen sijaan teki ottelun toisen maalinsa kolmannen erän alussa, ja sitten Christianin veljekset sinetöivät loppunumeroiksi 4-0 tekemällä maalin mieheen.

”Kun joukkue, joka on pelannut Ruotsin kanssa tasan, ampunut venäläisten verkkoon neljä kiekkoa ja tshekkienkin maaliin kaksi täysosumaa, häviää heikolle USA:lle 4-0, on jotain vinossa”, kirjoitti ”Jou”.

Ismari Jyrkänköske oli omassa kolumnissaan valmis antamaan ”maat ja mannut maaliseposta”.

PIENTEN LOPPUOTTELU

Turnaus ei kuitenkaan ollut ohi, ei missään nimessä. Maailmanmestaruuden kannalta ratkaisevat ottelut olivat vielä edessä. Seuraavana päivänä pelattiin Neuvostoliitto-Tshekkoslovakia ja Ruotsi-Kanada.

Ruotsin valmentaja Pelle Bergström oli todennut ennen Neuvostoliitto-ottelua joukkueensa olevan täysin kunnossa.

- Joskin muutamalla on hilsettä, hän oli vitsaillut.

Eräs ruotsalainen yhtiö oli toimittanut salamannopeasti Tampereelle laatikollisen hiusvoidetta, joten sitäkään vaivaa ei Kanada-ottelussa ollut.

Ruotsi voitti Kanadan 6-4 ottelussa, jota kutsuttiin ”pronssiotteluksi”.

- Me torquimme koko ottelun ajan. Meidän pitäisi käyttää enemmän aikaa yhteispelin hiomiseen, mutta suuri osa joukkueestamme on koulupoikia, emmekä voi pakottaa heitä jättämään koulunkäyntiään joukkueemme vuoksi, Isä Bauer, GM, totesi.

Samana päivänä oli tullut myös tieto, että Kanada ei saisi järjestää vuoden 1967 MM-kisoja, mikä oli ensimmäinen särö kansainvälisen kiekkoliiton ja Kanadan suhteissa. Kanada olisi halunnut kutsua turnaukseen vain viisi joukkuetta, mikä ei IIHF:lle sopinut.

- Olemme käyneet eurooppalaisissa kisoissa 32 vuotta ja toivoimme, että saisimme jär-

jestää itsekin MM-kisat, kun Kanada vuonna 1967 täyttää sata vuotta, sanoi Bauer.

Kisat myönnettiin Kanadalle 1970, mutta kun kansainvälinen olympiakomitea eväsi Kanadalta IIHF:n myöntämän luvan yhdeksän ammattilaispelaajan käyttämiseen, Kanada vetäytyi MM-turnauksista kuudeksi vuodeksi.

Ruotsalaiset puolestaan unelmoivat jo hopeasta.

- Asiahan on selvä, jos voitamme tshekit huomenna, sanoi valmentaja Strömberg.

SALAMA-ALKU JA SHOKKILOPPU

Suomen huoltaja Teuvo Myyryläinen kiersi koputtelemassa pelaajien ovia aamukahdeksalta, kuten tavallista. Aamupalan jälkeen oli aika lukea lehdet.

- Tässä sitä vasta selviää, onko eilen pelannut hyvin vai huonosti, Ilkka Mesikämmen viitsaili.

Joe Wirkkunen herätteli joukkuetta Koulunkadun tekojään aamuharjoituksissa puolenpäivän aikaan. Hän veti joukkueelle myös taktiikkapalaverin lounaan jälkeen

kisakylässä.

Joukkue oli valmis. Erittäin valmis.

Ottelua oli pelattu vasta 19 sekuntia, kun Jarmo Wasama yllätti Peter Kolben Itä-Saksan maalissa ensimmäisen kerran. Vain 17 sekuntia myöhemmin Wasama rakensi tilanteen Reijo Hakaselle, joka laukoi Suomelle kahden maalin johdon jo ottelun ensimmäisellä minuutilla.

Itä-Saksa pääsi kaventamaan ottelun hieman liian nopeasti, sillä Bernd Poindl teki Ulrich Noakin syötöstä 2-1 jo ajassa 4:23. Kun ottelun ensimmäistä erää oltiin pelattu seitsemän ja puoli minuuttia, peli olikin jo 2-2.

"Mölli" oli itäsaksalaisten erikoistarkkailussa ja vaikka Wahlsten ja Lasse Oksanen etunenässä loivat useita hyviä maalipaikkoja, Kolbe ei antautunut.

Kolmannessa erässä Wirkkunen siirtyi jälleen peluuttamaan kahta ketjua, yrittäen sillä tavalla saada otetta jälleen Suomelle, jonka oli voitettava ottelu noustakseen viidenneksi. Itä-Saksalle riitti tasapelikin.

Suomi painosti, Itä-Saksa puolusti. Viimeisellä minuutilla Erich Novy käynnisti

vastahyökkäyksen, jonka päätteeksi Joachim Ziesche teki Itä-Saksan 3-2 -maalin. Suomi yritti tasoitusta kuudella kenttäpelaajalla, mutta mikään ei auttanut.

- Mielestäni fyysinen kunto ratkaisi ottelun. Peter Kolbe ja puolustaja Manfred Buder olivat kentän parhaita. Buder pelasi 15 minuuttia ilman vaihtoa, totesi Itä-Saksan joukkueenjohtaja Jochen Grünwald.

Tappio jätti Suomen seitsemänneksi, sillä Norja ei pystynyt yllättämään Yhdysvaltoja viimeisessä ottelussaan. Sijoitus oli Suomen huonoin neljään vuoteen.

Pettymys oli niin kova, että Honkavaaraa ja Wirkkusta ei nähty lehdistötilaisuudessa.

MESTARUUSITÄÄN

Neuvostoliitto voitti Tshekkoslovakian 3-1, ja varmisti samalla maailmanmestaruutensa. Tshekkoslovakia jahtasi voittoa viimeiseen saakka, ja veti maalivahti Vladimir Dzurillan maalistaan 59 sekuntia ennen loppua.

Leonid Kolkov laukoi kuitenkin kiekon keskialueelta maaliin ja Neuvostoliitto riemuitsi voittoa ja MM-kultaa.

"Se sinetöi myös venäläisten voiton, joka oli

kieltämättä ansaittu heidän tarkkuutensa ja puolustuspelinsä perusteella”, Aamulehden ”Jyrä” kirjoitti.

Juuri puolustuspuolustuspelin osalta peli oli muutunut hieman, totesi entinen maajoukkuepelaaja, voimistelunopettaja Jukka Wuolio, joka kirjoitti myös jääkiekkokirjoja.

- Aikaisemmasta miesvartiointista on siirrytty kokonaan paikkapuolustukseen, hän huomioi.

Tshekkoslovakia voitti viimeisessä ottelussaan Ruotsin 3-2 ja nappasi hopean. Turnauksen viimeisessä ottelussa Neuvostoliitto voitti neljänneksi jääneen Kanadan 4-1. Josef Golonka (CZE) voitti turnauksen pistepörssin 6+8=14 tehopisteellä 7 ottelussa. Suomen paras pistemies oli puolustaja Jarmo Wasama, 3+1=4.

TILINPÄÄTÖS

Kisoja oltiin odotettu suurin toivein. Seitsemäs sija oli odotuksiin nähden kova pettymys.

- Olemme menneet eteenpäin ja saaneet kisoista paljon oppia, totesi masentunut Honkavaara, joka kehui Wirkkusen panosta suomalaisen jääkiekon tason nostossa.

Parivaljakko Honkavaara - Wirkkunen toimi Wahlstenin mukaan hyvin.

- Molemmat olivat intohimoisia kiekko-miehiä ja pioneerejä omalla alallaan. Joe toi vastakarvauksen. Kun ei ollut koko kentän taklaussääntöä, opimme muita tapoja riistää kiekkoja, kertoo Wahlsten.

Wirkkunen, joka oli valmentanut Suomea kuusi vuotta, oli kisojen aikana jo ilmoittanut lopettavansa maajoukkueen valmentajana.

- Suomen jääkiekkoilulle on luotu hyvä pohja. Taso on noussut valtavasti ja sen pohjalta voidaan odottaa maajoukkueenkin iskutehon vain kasvavan, hän sanoi.

Kanadassa syntynyt Joe Wirkkunen oli tullut Suomeen ensimmäisen kerran 1951 levittämään jääkiekkotietoutta. Kymmenen vuotta myöhemmin hän asui Kanadassa suurimman osan vuodesta, joten Leijonien valmentamisen vaati mieheltä paljon.

- Minulla on työni hoidettavana Kanadassa, ja kun lähdin Port Arthurista [nyk. Thunder Bay, Ontario] viime syksynä lupasin ehdotomasti, että tämä on viimeinen kerta, hän totesi.

- Jos joudumme nyt turvautumaan uuteen mieheen, menee ainakin vuosi hukkaan, sillä uusi valmentaja ei mitenkään voi nopeammin tutustua Suomen oloihin. Wirkkunen yrittää

tehdä kaikkensa Suomen jääkiekkoiin hyväksi, mutta onhan ymmärrettävää, että hänen haluaisi asettua jo vakituisesti asumaan jonnekin, Honkavaara sanoi.

- Toivottavasti saamme Joe Wirkkusen jatkamaan sopimustaan, sillä hän on nyt käsittääkseni päässyt hyvään alkuun poikien kanssa, sanoi Jääkiekkoliiton puheenjohtaja Harry Lindblad.

Vuoden 1966 kisoissa Ljubljanassa, Jugoslaviassa, penkin takana seisoj tuttu mies.

Joe Wirkkunen.

PALUU ARKEEN

Kisoja oltiin odotettu kisakaupungissa muutenkin. Aamulehti oli tehnyt päivittäin englanninkielisen tiivistelmän kisojen etenemisestä, ja Ruotsin tärkeimmät uutiset painettiin myös ruotsiksi.

Leijonien heikko menestys oli ollut takaisku, eikä kisakauppaakaan ollut käynyt odotetusti. Tampereen liike-elämä oli odottanut kisoista piristysruisketta, mutta kisaturistit olivatkin ostaneet vain halpoja tuotteita: matkamuistoja ja villapaitoja.

Kisat olivat kuitenkin yleisömenestys. Kokonaiskatsojamäärä A-sarjan otteluissa oli 190 000 - B-sarjan otteluissa Porissa ja Raumalla kävi vain 9 000 - eli hieman vähemmän kuin Tukholman kisoissa. Hakametsässä oli todellisuudessa vielä enemmän katsojia, sillä otteluihin jaettiin myös vapaalippuja.

”Tampere on jo toki sen verran suuri kaupunki, että se on sentään elänyt viimeiset pari viikkoa ”omaakin elämänsä”, eivätkä vielä läheskään kaikki kaupunkilaiset ole nähneet Jäähalliaan. Mutta tehdaskaupungin ”syvät rivit” ovat [kisojen aikana] saaneet ensi kerran kosketusta yöravintolaelämään ja mannermaiseen huvitteluun muutenkin ... toisaalla Tampereen seurakunnat kutsuivat jopa englanninkielisiin ilmoituksiin urheilijavieraita kisahartauksiinsa”, kirjoitti Uusi Suomi.

Liput vedettiin alas saloista, Tampere muuttui taas suomalaiseksi tehdaskaupungiksi.

Tasan kolmekymmentä vuotta Tampereen kisojen jälkeen Suomi juhli ensimmäistä jääkiekon maailmanmestaruuttaan. 🏆

Suomen ensimmäisissä MM-kotikisoissaan 1965

Jarmo Wasama, Ilves	P	7	3	1	4	2
Juhani Wahlsten, TPS	H	7	0	4	4	0
Matti Keinonen, Lukko	H	7	2	0	2	0
Seppo Nikkilä, TK-V	H	7	2	0	2	2
Kalevi Numminen, Tappara	P	7	2	0	2	4
Matti Reunamäki, TK-V	H	7	1	1	2	2
Lalli Partinen, SaiPa	P	7	1	1	2	8
Raimo Kilpiö, RU-38	H	7	0	2	2	0
Reijo Hakanen, Ilves	H	7	1	0	1	0
Lasse Oksanen, Ilves	H	7	1	0	1	0
Pentti Rautalin, Lukko	H	5	1	0	1	0
Heino Pulli, TK-V	H	6	0	1	1	4
Ilkka Mesikämmen, TPS	P	7	0	0	0	8
Jaakko Honkanen, Karhut	H	6	0	0	0	2
Pentti Lindgren, HIFK	P	4	0	0	0	0
Juhani Lahtinen, Ilves	M	7	6			89,36
Urpo Ylönen, TuTo	M	7	1			87,10

Valmentajat: Joe Wirkkunen ja Aarne Honkavaara

Suomen ottelut:

Neuvostoliitto-Suomi	8-4
Kanada-Suomi	4-0
Ruotsi-Suomi	2-2
Suomi-Norja	4-1
Tshekkoslovakia-Suomi	5-2
USA-Suomi	4-0
Itä-Saksa-Suomi	3-2

